

[Grønlandsministeren]

faldt i forbindelse med omtalen af dette problem.

Begge talere var også inde på spørgsmålet om de grønlandske fiskeriinteresser set i forhold til de forhandlinger, der skal finde sted med EF. Jeg vil gerne sige, at spørgsmålet om Grønlands særlige fiskeriinteresser – og det er der jo tale om – igennem adskillige måneder har været gjort til genstand for drøftelser mellem regeringen og landsrådet med henblik på netop at få sikret den grønlandske befolknings helt afgørende interesser på fiskeriområdet. Sammen med landsrådet ønsker regeringen derfor snarest i forhandlingerne med EF at få særordninger for bl. a. fiskeriet gennemført for Grønland, og det er regeringens forhåbning, at der vil kunne opnås tilfredsstillende løsninger.

Med hensyn til en udvidelse af EF med Portugal og Spanien, sådan som der blev stillet spørgsmål om fra hr. Lars Emil Johansens side, vil jeg gerne sige, at det er regeringens vurdering, at dette ikke vil medføre rent faktiske ændringer i de hidtil herskende fiskeriforhold ved Grønland, for så vidt angår disse lande. Derimod er det måske i denne sammenhæng en rimelig ting at nævne, at medlemskabet har ført med sig, at en række tredjelandes fiskeri ved Grønland ikke længere finder sted i samme betydelige målestok som tidligere. På denne baggrund må Grønlands fiskeriinteresser siges at være varetaget på den bedst mulige måde.

Hr. Lars Emil Johansen kom ind på spørgsmålet om den grønlandske arbejdskraft i Greenex-minen. Dertil vil jeg gerne sige, at der er beskæftiget 300 medarbejdere godt og vel i denne minevirksomhed, og den er nu foregået i 3–4 år. I starten var der 4–5 grønlændere beskæftiget, og der er nu beskæftiget 64 grønlændere i minen, hvoraf ca. 25 er ansat i løbet af det sidste halve års tid. Vi vil altid kunne diskutere, om det er en tilfredsstillende udvikling, og det vil jeg gerne erklære mig parat til, men jeg har haft drøftelser med Greenex herom, og man har nu oprettet en mineskole i Greenexvirksomheden, hvor der løbende optrænes grønlandske minearbejdere.

Hr. Lars Emil Johansen nævnte det ønskværdige i at få en stramning igennem i koncessionsvilkårene. Det er jo et spørgsmål, vi ved tidligere lejligheder har drøftet i det dansk-grønlandske styringsudvalg, og resulta-

tet blev jo, at problemet skulle særlig drøftes på den kommende råstofkonference, der af forskellige årsager, som er os bekendt, blev udsat. Det skulle drøftes her på grundlag af materiale, der belyser problemet og udviklingen på dette særlige område, og det var egentlig hensigten, at det var formanden for Grønlands Arbejder Sammenslutning, der skulle beskæftige sig ganske særligt med dette problem.

Jeg har modtaget en henvendelse fra Grønlands Arbejder Sammenslutning, og hr. Lars Emil Johansen har i dag nævnt et spørgsmål, som går på arbejdernes særlige situation i Greenex-minen i forbindelse med en eventuelt kommende konflikt. Hertil vil jeg gerne oplyse, at i anledning af brevet sluttede jeg i går, at indkalde til et møde internt i ministeriet i denne morgenstund, og det har også været afholdt. Det har været efterfulgt af et møde med Greenex, og det har givet anledning til, at der er fyret en skrivelse af til Grønlands Arbejder Sammenslutning, som går på, at der i tilfælde af en strejkes iværksættelse ikke bliver tale om, at de strejkende, så længe de er i Marmorilik, ikke kan få kost og logi. Da selskabets forpligtelse til at yde kost og logi efter de almindelige bestemmelser for arbejdsforholdet er ophørt ved strejkens iværksættelse, vil der imidlertid kunne blive tale om – og det er det, der i hvert fald er givet udtryk for fra selskabets side – at der skal ydes en betaling for kost og logi, og her tænker man sig de samme takster anvendt, som anvendes inden for den kgl. grønlandske handel.

Repræsentanterne for Greenex har over for ministeriet givet udtryk for, at man havde anerkendt, at reglerne i hovedaftalen af 1973 skulle være gældende, og at man fra selskabets side var indforstået med, at selskabet og Grønlands Arbejder Sammenslutning søgte en løsning på konflikten, eventuelt ved forligsmandens mellemkomst. Jeg finder, at konflikten i første række må søges løst ved forhandlinger mellem de direkte implicerede parter, eventuelt med bistand af forligsmanden, og jeg håber, at sådanne forhandlinger kan føre til et tilfredsstillende resultat, sådan at strejken kan undgås.

Endelig rejste hr. Steenholdt to spørgsmål, nemlig kønssygdommens voldsomme vækst i Grønland og spiritusmisbruget. Vi har vist alle løbende fulgt den debat, der præcis i